

орган управљања или руковођења; лице или орган који обавља послове надзора или ревизије у институцијама Босне и Херцеговине; орган надлежан за спровођење кривичне истраге и гоњење починилаца кривичних дјела; Институција омбудсмена за људска права Босне и Херцеговине; Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције;

- х) **добра вјера** је став узбуњивача који се заснива на чињеницама и околностима о којима он има своја сазнања и који сматра истинитим.

Дио други – Поступак заштите узбуњивача

Члан 3.

(Подношење пријаве)

- (1) Ако има информације и/или материјалне доказе о постојању корупције, свако лице запослено у институцијама из члана 1. овог закона може надлежном ауторитету поднијети пријаву због сумње или околности на постојање корупције.
- (2) Злоупотреба права пријављивања из става (1) овог члана представља тешку повреду радне дужности.

Члан 4.

(Врсте заштићеног пријављивања)

Заштићено пријављивање може бити:

- а) интерно и
- б) екстерно.

Члан 5.

(Интерно пријављивање)

- (1) Свако лице запослено у институцијама Босне и Херцеговине из члана 1. овог закона подноси пријаву из члана 3. став (1) овог закона:
 - а) надређеном или другом лицу у институцији у којој је запослено, а које је по овлашћењима одговорно за законит рад институције, или
 - б) лицу или руководиоцу институције које одговорно за законит рад институције, или
 - ц) лицу или органу који обавља послове надзора или ревизије у институцијама Босне и Херцеговине из члана 1. овог закона.
- (2) Интерно пријављивање обавља се на начин уређен интерним актом институције о пријави из члана 3. став (1) овог закона и заштити узбуњивача.
- (3) Изузетно од одредаба ст. (1) и (2) овог члана, пријава се може поднијети непосредно руководиоцу институције у случају да:
 - а) руководиоца институције није донио интерни акт из става (2) овог члана; или
 - б) поступак интерног пријављивања није познат, односно ако у просторијама и на интернет страници институције није јасно и на видном мјесту истакнуто обавјештење о надлежној служби, тијелу или лицу за пријем и разматрање пријаве из члана 3. став (1) овог закона; или
 - ц) узбуњивач има разлога да вјерује да се овлашћено лице којем се према интерном акту подноси пријава директно или индиректно доводи у везу са коруптивном радњом.
- (4) Лица из ст. (1) и (3) овог члана могу се обратити Агенцији за превенцију корупције и координацију борбе против корупције за додјелу статуса узбуњивача у складу са чланом 7. овог закона.

Члан 6.

(Екстерно пријављивање)

- (1) Екстерним пријављивањем сматра се пријављивање:
 - а) органу надлежном за спровођење кривичне истраге и гоњење починилаца кривичних дјела, или
 - б) Агенцији за превенцију корупције и координацију борбе против корупције, и
 - ц) јавности, у складу са чланом 2. тачка д) овог закона.
- (2) Екстерно пријављивање се врши у случају да:
 - а) поступак по интерном пријављивању из члана 5. овог закона траје дуже од 15 дана, или
 - б) узбуњивач сматра да је интерни поступак по пријави из члана 5. овог закона био неправилан, или
 - ц) узбуњивач има разлога да вјерује да овлашћено лице којем се према интерном акту подноси пријава из члана 5. овог закона, или руководиоца институције, директно или индиректно се доводе у везу са коруптивном радњом.

Члан 7.

(Додјеливање статуса узбуњивача)

- (1) Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције ће, на основу пријаве узбуњивача поднесене у доброј вјери, додијелити статус узбуњивача лицу у року од 30 дана од дана обраћања Агенцији за превенцију корупције и координацију борбе против корупције за додјелу статуса узбуњивача, без обзира да ли су штетне мјере наступиле или се само сумња да би се оне могле десити.
- (2) Заштићено пријављивање тече од дана подношења пријаве из члана 3. овог закона.
- (3) Узбуњивач се неће сматрати материјално, кривично или дисциплински одговорним за откривање пословне тајне у случају пријављивања корупције надлежном ауторитету.
- (4) Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције обавјештава узбуњивача о одлуци за додјеливање статуса узбуњивача.

Члан 8.

(Отклањање штетне радње)

- (1) У случају да узбуњивач обавијести Агенцију за превенцију корупције и координацију борбе против корупције да је према њему предузета нека од штетних радњи из члана 2. став (1) тачка е) овог закона, Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције дужна је да затражи од институције релевантну документацију и/или затражи од Управне инспекције Министарства правде Босне и Херцеговине да испита наводе и утврди чињенице, те предузме законски предвиђене мјере а записник достави Агенцији за превенцију корупције и координацију борбе против корупције.
- (2) Уколико, на основу документације добијене од институције и/или записника из става (1) овог члана, утврди да је према узбуњивачу предузета нека од штетних радњи, а која је у вези са подношењем пријаве из члана 3. став (1) овог закона, Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције доноси инструкцију руководиоцу институције како би се отклонила последица нанесена узбуњивачу штетном радњом.
- (3) Ако руководиоца институције тврди да би иста штетна радња била предузета према узбуњивачу и у случају да

- није поднио пријаву из члана 3. став (1) овог закона, дужан је то доказати.
- (4) Руководилац институције је дужан да изврши корективну мјеру с циљем отклањања учињене штетне радње у року од три дана од дана запримања инструкције од Агенције за превенцију корупције и координацију борбе против корупције.
 - (5) Корективна мјера мора бити укидање штетне мјере и враћање у претходно стање, а која може бити укинута правоснажном пресудом надлежног суда у радном спору.
 - (6) Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције сваке године објављује посебну годишњу листу са списком институција у којима је пријављена корупција, уз навођење врсте нанесене штетне радње и информације о томе да ли је извршена корективна мјера наложена инструкцијом из става (2) овог члана.

Члан 9.

(Престанак пружања заштите)

- (1) У случају да се у току поступка докаже да узбуњивач, приликом подношења пријаве из члана 3. став (1) овог закона, није поступао у доброј вјери, Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције ће обуставити пружање заштите узбуњивачу.
- (2) Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције дужна је доставити узбуњивачу и руководиоцу институције у којој је узбуњивач запослен одлуку о обустављању пружања заштите узбуњивачу.
- (3) Ако се током испитивања открије да узбуњивач није поступао у доброј вјери, односно да је свјесно поднио лажну пријаву из члана 3. став (1) овог закона, Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције ће, уколико утврди да ова радња садржи елементе кривичног дјела, поднијети кривичну пријаву против тог лица.

Део трећи - Надзор над спровођењем закона

Члан 10.

(Надзор над спровођењем закона)

Надзор над спровођењем овог закона врше Управна инспекција Министарства правде Босне и Херцеговине и Агенција за превенцију корупције и координацију борбе против корупције, свако из своје надлежности.

Члан 11.

(Издавање прекршајног налога)

Ако управни инспектор приликом инспекцијског надзора утврди постојање прекршаја из члана 12. овог закона, издаје прекршајни налог у складу са Законом о прекршајима Босне и Херцеговине.

Члан 12.

(Новчане казне за прекршаје)

- (1) Новчаном казном у износу од 10.000 до 20.000 КМ казниће се за прекршај руководиоца институције ако не поступи по инструкцији Агенције за превенцију корупције и координацију борбе против корупције и не изврши корективну мјеру у складу са чланом 8. став (2) овог закона.
- (2) Новчаном казном у износу од 10.000 до 20.000 КМ казниће се за прекршај руководиоца институције ако не донесе интерне акте из члана 5. став (2) овог закона, а у складу са чланом 13. овог закона.

- (3) Новчаном казном у износу од 1.000 до 10.000 КМ казниће се за прекршај лице из члана 3. које свјесно лажно пријави корупцију.

Део четврти - Прелазне и завршне одредбе

Члан 13.

(Доношење подзаконских прописа)

Све институције на које се односи примјена овог закона дужне су да у року од 90 дана донесу интерне акте из члана 5. став (2) овог закона.

Члан 14.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01,02-02-1-39/13

16. децембра 2013. године

Сарајево

Председавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине
БиХ
Др Денис Бећировић, с. р.

Председавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине
БиХ
Сташа Кошарац, с. р.

Na osnovu člana IV. 4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na 54. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 7. oktobra 2013. godine, i na 34. sjednici Doma naroda, održanoj 16. decembra 2013. godine, usvojila je

ZAKON**O ZAŠTITI LICA KOJA PRIJAVLJUJU KORUPCIJU U INSTITUCIJAMA BOSNE I HERCEGOVINE**

Део први - Опће одредбе

Члан 1.

(Предмет)

Zakonom o zaštiti lica koja prijavljuju korupciju u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon) uređuju se: status lica koja prijavljuju korupciju u institucijama Bosne i Hercegovine i pravnim licima koja osnivaju institucije Bosne i Hercegovine, postupak prijavljivanja, obaveze institucija u vezi s prijavljivanjem korupcije, postupak zaštite lica koja prijavljuju korupciju te propisuje sankcije za povrede odredbi ovog zakona.

Члан 2.

(Definicije)

Izrazi korišteni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) **korupcija** je svaka zloupotreba moći povjerene državnom službeniku, zaposleniku, savjetniku, izabranom ili imenovanom zvaničniku koja može dovesti do privatne koristi tog lica, domaćeg ili stranog fizičkog ili pravnog lica. Korupcija posebno može uključivati direktno ili indirektno zahtijevanje, nудenje, davanje ili prihvatanje mita ili neke druge nedopuštene prednosti ili njenu mogućnost, čime se narušava odgovarajuće obavljanje bilo kakve dužnosti ili ponašanje očekivano od primaoca mita. Korupcija je i povreda zakona, drugog propisa, kao i nepravilnosti u radu i prevare koje ukazuju na postojanje korupcije.
- b) **uzbuњивач** je lice koje je zaposleno u institucijama Bosne i Hercegovine i pravnim licima koja osnivaju institucije Bosne i Hercegovine, koje zbog opravdane sumnje ili okolnosti na postojanje korupcije u bilo kojoj instituciji Bosne i Hercegovine u dobroj vjeri